

உங்களை ஒருவர்

நேசிக்கிறார்

நீங்கள் என்ன செய்ய வேண்டியது அவசியம் என்பதை இவ்வெளியீடு வலியுறுத்துகின்றது. ஆனால் நாம் செய்யும் எச்செயலும், தேவன் நமக்குச் செய்துள்ளவைகளுடன் எவ்வழியிலாவது ஒப்பிடப்பட முடியும் என்ற கருத்தை உங்களிடத்தில் ஏற்படுத்த நான் விரும்பவில்லை. இந்தப் பாடமானது தேவனுடைய அன்பைப் பற்றியதாகும். இப்பாடமானது இதன் தலைப்பைப் பற்றி முற்றிலும் விளக்கம் தராவிட்டாலும், உணர்வுப் பூர்வமான இக்கருத்தைப் பற்றி குறைந்தபட்சம் ஒரு அறிமுகத்தையாவது தரும்.

பாவத்தில் இழந்து போகப்படுதல்

நமக்காகத் தேவன் கொண்டுள்ள அன்பைச் சரியாக உணர்ந்து கொள்ள வேண்டுமென்றால், அந்த அன்பிற்கான நமது தேவைகளை நாம் முதலில் காண வேண்டும். தேவன் தமது அன்பைக் காண்பிக்கும் முன்பு, மனிதகுலமானது பாவத்தில் இழந்து போகப்பட்டு - நம்பிக்கையற்று, உதவியற்றுக் கிடந்தது.

“பாவத்தில் இழந்து போகப்பட்டு” என்று நான் கூறும் பொழுது, சொந்தப் பாவத்தைத்தான் குறிப்பிடுகின்றேனே யொழிய, ஆதாமின் பாவத்தைக் குறிப்பிடுவதில்லை. குழந்தை பிறக்கும்போது அது ஆதாமின் பாவக் குற்றகறையுடன் பிறப்பதாகச் சிலர் நம்புகின்றார்கள். ஆயினும், குழந்தையானது சுத்தமாகவும், பரிசுத்தமாகவும் பிறப்பதாக வேதாகமம் போதிக்கின்றது. இயேசு, “நீங்கள் மனந்திரும்பிப் பிள்ளைகளைப் போல் ஆகாவிட்டால், பரலோக ராஜ்யத்தில் பிரவேசிக்க மாட்டீர்கள் என்று, மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்” (மத். 18:3) என்று கூறினார். மீண்டும் அவர் குழந்தைகளைப் பற்றிக் கூறும்போது, “பரலோக ராஜ்யம் அப்படிப்பட்டவர்களுடையது” (மத். 19:14) என்று கூறினார்.

ஒவ்வொரு நபரும் சொந்தப் பாவங்களுக்குப் பொறுப்பாளியாவார் - தனது தகப்பனுடைய பாவங்களுக்கல்ல, ஆனால் தனது சொந்தப் பாவங்களுக்குப் பொறுப்பாளியாவார் - என்று எசேக்கியேல் தீர்க்கதரிசி வலியுறுத்தினார்:

பாவஞ் செய்கிற ஆத்துமாவே சாகும்; குமாரன் தகப்பனுடைய அக்கிரமத்தைச் சமப்பதுமில்லை; தகப்பன் குமாரனுடைய அக்கிரமத்தைச் சமப்பதுமில்லை; நீதிமானுடைய நீதி அவன்

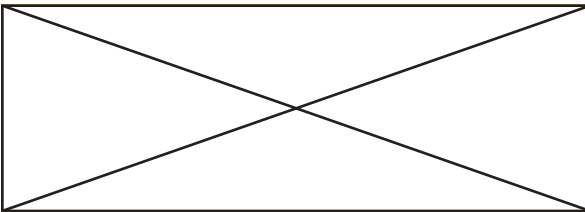
மேல்தான் இருக்கும், துன்மார்க்கனுடைய துன்மார்க்கமும் அவன்மேல்தான் இருக்கும் (எசே. 18:20).

உங்கள் தகப்பனுடைய பாவத்தின் விளைவுகளை நீங்கள் சுதந்தரிக்கக் கூடும், ஆனால் உங்கள் தகப்பனுடைய பாவ குற்றத்தை உங்களால் சுதந்தரிக்கக் கூடாது.¹ ஆதாமின் பாவத்தினால் உண்டான விளைவுகளை நாம் அனுபவிக்கின்றோம் - அது சரீர மரணம் ஆகும் (ஆதி. 3:3) - ஆனால் அந்தப் பாவ குற்றத்தை நாம் சுதந்தரிப்பதில்லை.

நாம் சுத்தமானவர்களாகவும், பரிசுத்தமானவர்களாகவும் பிறக்கின்றோம். நாம் வயதில் வளரும் போது, சரியானது மற்றும் தவறானது ஆகியவற்றைக் கற்றுக் கொள்ளுகின்றோம். நிறைவாக, நமது பாவங்களுக்கு நாம் கணக்கு ஒப்புவிக்க வேண்டியவர்களாகின்றோம். இந்த “கணக்கொப்புவிக்கும் வயது” என்பது பின்னணி வேறுபாட்டினால், வேறுபட்ட மக்களுக்கு வேறுபட்ட வயதுகளில் ஏற்படுகின்றது. யூதர்கள் ஏறக்குறைய பதிமூன்று² வயது என்று இதை நிர்ணயிக்கின்றார்கள், ஆனால் தனி நபரைப் பொறுத்தமட்டில் இவ்வயது ஒரு சில வருடங்கள் வேறுபடக்கூடும்.

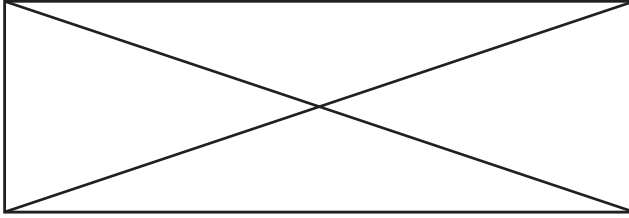
இவ்விதமாக, குழந்தைப் பருவத்திலேயே மரிக்காமல், வாழும் ஒவ்வொருவரும் பின்னாளில் பாவம் செய்து, பாவியாகின்றார்கள். “அந்தப்படியே: நீதிமான் ஒருவனாகிலும் இல்லை; ... எல்லாரும் பாவம் செய்து, தேவ மகிமையற்றவர்களாகி” (ரோமர் 3:10, 23) என்ற வாயிக்கிறோம்.

“பாவம்” என்ற வார்த்தையை நாம் விளக்கிக் கூற வேண்டியது அவசியமாகும். “பாவம்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள கிரேக்க வார்த்தையானது “குறியைத் தவறவிடுதல்” என்று அர்த்தப்படுகின்றது. கிரேக்க வில் வீரர் ஒருவர் தமது இலக்கைத் தவற விடும்பொழுது, அவர் “பாவம்” செய்து விட்டார் என்று கூறப்பட்டதுண்டு, ஆவிக்குரிய வகையில் இதற்கு இணையான ஒன்றைக் கூறுவதற்கு, தேவனுடைய சித்தமே “குறி” (இலக்கு) என்று நினைத்துக் கொள்ளுங்கள். “எல்லாரும் பாவம் செய்து” என்று ரோமர் 3:23ல் அறிவிக்கப்பட்ட பிறகு, அவ்வசனம் “தேவமகிமையற்றவர்களாகி” என்று கூறுகின்றது. (“மகிமையற்றவர்களாகி” என்பதை இவ்விடத்தில் நான் வலியுறுத்துகின்றேன்.)

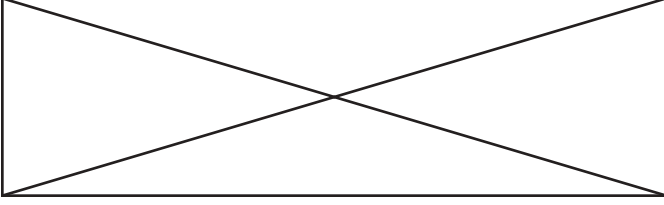
“பாவம்” என்பதற்கு வேதாகமத்தில் பயன்படுத்தப்படும் இன்னொரு சொற்றொடர் “மீறுதல்” என்பதாகும். நமது முந்திய பாடத்தில், நியாயப்பிரமாணமானது “அக்கிரமங்களினிமித்தமாகக் கூட்டப்பட்டது” (கலா. 3:19) என்று கவனித்தோம். “Transgression” (மீறுதல்) என்ற ஆங்கில வார்த்தையானது (அது தோன்றிய கிரேக்க வார்த்தையைப் போலவே) “படி தாண்டிச் செல்லுதல்” என்ற அடிப்படை அர்த்தம் உள்ளதாய் இருக்கின்றது.³ இக்கருத்தை விளக்குகின்ற வேதவசனப் பகுதிகளில் ஒன்று 2 யோவான் 9ஆ ஆகும்: “கிறிஸ்துவின் உபதேசத்திலே நிலைத்திராமல் மீறி நடக்கிற எவனும் தேவனை உடையவனல்ல.”

வில் வீரர் என்ற விளக்கத்தைத் தொடருவதற்கு, மீறுதல் என்பது இலக்கைத் தாண்டி அம்பெய்தல் அதாவது தேவனுடைய சித்தத்திற்கு அப்பால் செல்லுதல் என்பதாகும் என்று நாம் நினைக்கலாம்.

“செயல் படுத்தும் மற்றும் செயல்படாது விடும் பாவங்கள்” என்பவை பற்றி மக்கள் சில வேளைகளில் பேசுகின்றார்கள். “செயல்படாது விடும் பாவம்” என்றால், நாம் என்ன செய்ய வேண்டுமோ, அதில் தவறி விடுதல் (தேவனுடைய எதிர்பார்ப்புகளில் இருந்து தவறிவிடுதல்) என்று உள்ளது. “செயல்படுத்தும் பாவம்” என்பது நாம் எதைச் செய்யக் கூடாதோ, அதைச் செய்வது (தேவன் நமக்கு நியமித்துள்ள எல்லைகளுக்கு அப்பால் செய்வது) என்பதைக் குறிக்கின்றது (ரோமர் 7:19, 20ஐக் காணவும்).

“பாவம்” என்று அர்த்தம் தரும் இன்னொரு இணைச் சொல், “அக்கிரமம்” என்பதாகும்.⁴ யாக்கோபு 3:6ல் “அநீதி நிறைந்த உலகம்” என்று பேசப்படுகின்றது. “அக்கிரமம்” என்று மொழிபெயர்க்கப்படும் வார்த்தையானது அநீதி என்ற கருத்தைக் கொண்டுள்ளது. அக்கிரமத்திற்கான ஒரு விளக்கத்தை ஏசாயா 53:6 தருகின்றது: “நாமெல்லாரும் ஆடுகளைப் போல வழி தப்பித் திரிந்து, அவனவன் தந்தன் வழியிலே போனோம்; கார்த்தரோ நம்மெல்லாருடைய அக்கிரமத்தையும் அவர் மேல் விழப் பண்ணினார்.” இதில், “அவனவன் தந்தன் வழியிலே போனோம்” என்ற சொற்றொடரைக் கவனியுங்கள்: இது தேவனுடைய வழியில் செல்வதற்குப் பதிலாக ஒருவர் தமது சொந்த வழியில் செல்வதைக் குறிப்பிடுகின்றது. இதை நாம் வில் வீரரின் விளக்கத்தில் பயன்படுத்தினால், அவ்வில் வீரர் அம்பெய்கையில் தமது இலக்கை முற்றிலுமாக மறந்து விடும் நிலைமையைச் சித்தரிக்கலாம்.

சில மக்களைப் பொறுத்த வரையில், அவர்கள் தேவனைப் பிரியப்படுத்த “குறிவைத்து” அதில் தவறி விடுகின்றார்கள் என்பது அல்ல, மாறாக அவர்கள் தேவனுக்குத் தாங்கள் கீழ்ப்படிகின்றார்களா இல்லையா என்பது பற்றிக் கவலைப் படுவதில்லை. அவர்கள் தாங்கள் விரும்பியபடி வாழ்வதற்கு முடிவெடுக்கின்றார்கள். அவர்கள் பிடிவாதமாகத் தங்கள் சொந்த வழியிலேயே போகின்றார்கள்.

பாவம் செய்யக் கூடிய பொதுவான இம்மூன்று வழிமுறைகளைப் பற்றிச் சற்று நின்று நிதானித்தறியுங்கள்: நாம் என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்யத் தவறுவது, தவறென்று நாம் அறிந்ததைச் செய்வது, தேவனுடைய சித்தத்தை முற்றிலுமாகப் புறக்கணிப்பது. அத்துடன், நாம் எதைச் செய்கிறோமோ (யாக். 4:17), எதைச் சொல்கிறோமோ (மத். 12:37) மற்றும் எதை சிந்திக்கிறோமோ (மத். 15:19) அவைகளினால் பாவம் செய்யக் கூடும். இவையெல்லாவற்றையும் ஒன்றாகச் சேர்க்கும்போது, இந்தச் சத்தியங்கள் உங்களின் சொந்த வாழ்க்கைக்கு எவ்விதம் பயன்படுகின்றது என்பதைக் கவனியுங்கள்:

- நீங்கள் செய்ய வேண்டிய கடமைகளில் எப்பொழுதாவது தவறியிருக்கின்றீர்களா?
- நீங்கள் சொல்லக் கூடாதவைகளை எப்பொழுதாவது சொல்லியிருக்கின்றீர்களா?
- நீங்கள் எப்பொழுதாவது தேவனுடைய சித்தத்திற்கு முரணாகச் சிந்தித்து இருக்கின்றீர்களா?

சுருக்கமாய்க் கூறினால், நீங்கள் ஒரு பாவி என்று ஒப்புக் கொள்ள நீங்கள் தயாராயிருக்கின்றீர்களா? உங்களின் இழந்து போகப்பட்ட நிலைமையை நீங்கள் ஒப்புக் கொள்ள முடியாத வரைக்கும், நீங்கள் இரட்சிக்கப்படத் தயாராகவில்லை என்றே அர்த்தமாகும்.

உங்களின் பாவ நிலையை ஒப்புக் கொள்வது முக்கியமானதாக இருக்கின்றது. உங்கள் சொந்தப் பாவக் குற்றங்களை நீங்களே அகற்றிக் கொள்ள வழியெதுவும் இல்லை என்பதைப் புரிந்து கொள்வதும் முக்கியமானதாகும். ஒருவர் தமது வாழ்க்கையில் உள்ள தீயவைகளுக்கு அதிகமான அளவில் நல்லவைகளைக் கொண்டிருந்தால், அந்த நல்லவைகள், தீயவைகளை நீக்கி விடுகின்றது என்ற ஒரு பொதுவான தவறாகப் புரிந்து

கொள்ளுதல் உள்ளது. துரதிருஷ்டவசமாக, நாம் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியாமல் போயிருக்கின்றோம் என்ற உண்மையைச் சரிப்படுத்த எவ்வளவு நற்செயல்கள் நம்மிடம் இருந்தாலும் அவைகள் போதாது.

உங்கள் பற்றுச் சீட்டுக்குரிய பணங்களைச் செலுத்தாமல் நீங்கள் பெரிய அளவு கடனைக் குவித்துக் கொண்டீர்கள் என்று கற்பனை செய்து கொள்ளுங்கள். ஒருநாள் நீங்கள், “இது முட்டாள்தனமானது, இப்பொழுதுமுதல் நான் எனது பற்றுச் சீட்டுகள் எல்லாவற்றுக்கும் உடனடியாகப் பணம் செலுத்தி விடுவேன்” என்று முடிவு செய்கின்றீர்கள். இந்தத் தீர்மானத்தை நீங்கள் மிகவும் உண்மையாக பல வருடங்களாகப் பின்பற்றுகின்றீர்கள். இது பாராட்டக் கூடியதுதான் ... ஆனால் தொடக்கத்தில் நீங்கள் வைத்திருந்த கடன்கள் என்னவாயிற்று? உங்கள் தற்போதய பற்றுச் சீட்டுகளுக்குப் பணம் செலுத்தி விடுவது என்பது உங்களின் கடந்த காலக் கடன்களை ஒருபொழுதும் நீக்கிப் போடாதே.

அது போலவே, நீங்கள் நல்லவை செய்யும்போது, அது பாராட்டக் கூடியதேயாகும், ஆனால் நீங்கள் செய்ய “வேண்டியது” என்ன என்பதைப் பற்றி வேதாகமம் கூறுகின்றது (லூக். 17:10). நீங்கள் “செய்ய வேண்டியதை” செய்யாமல் இருந்ததற்கு இது ஒருபொழுதும் ஈடு செய்ய முடியாது.

நாம் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியாமல் போனதால், நமது பாவங்களுக்கு நாம் எதைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டியதாயிருக்கின்றது? வேதாகமம் தெளிவாய் உள்ளது: “பாவத்தின் சம்பளம் மரணம்” (ரோமர் 6:23அ). இவ்விடத்தில் “மரணம்” என்று பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள வார்த்தை பிரிவு என்ற கருத்தை மறைவாக உணர்த்துகின்றது, சரீரமரணம் என்பது உடலில் இருந்து ஆவி பிரிதல் ஆகும் (யாக். 2:26ஐக் காணவும்). ஆவிக்குரிய மரணம் என்பது - பாவத்தின் காரணத்தால் - மனிதன் தேவனிடத்திலிருந்து பிரிதல் ஆகும் (ஏசாயா 59:1, 2ஐக் காணவும்). நித்திய மரணம் என்பது தேவனை விட்டு நிரந்தரமாக பிரிந்திருத்தல் ஆகும் (2 தெச. 1:9).

நமது வாழ்வில் உள்ள பாவத்தின் விளைவாக ஆவிக்குரிய மரணம் உண்டாகின்றது (எபே. 2:1). இந்தப் பாவமானது இயேசுவின் இரத்தத்தினால் நீக்கப்படவில்லையென்றால் இதன் நிறைவு விளைவாக நித்திய மரணம் ஏற்படும் (வெளி. 20:14, 15). மனிதர்கள் தங்கள் பாவத்தில் மரித்தார்களென்றால், அவர்கள் தாம் செல்லும் இடத்திற்குச்(அதாவது பரலோகத்திற்கு; யோவா. 8:24; 14:2-6) செல்ல முடியாதென்று இயேசு கூறினார்.

இன்றைய நாட்களில் உலகத்திற்குப் பல விஷயங்கள் தேவைப்படுகின்றன: சமாதானம், புற்று நோய்க்குப் பூரண குணம், பசிக்குணவளிக்கும் ஒரு வழி. ஆயினும் உலகத்தின் மாபெரும் தேவை தேவன் வேண்டும் என்ற தேவையே ஆகும். ஒரு மனிதர் தாம் பாவி என்பதையும், தம்மைத் தாமே இரட்சித்துக் கொள்ள முடியாது என்பதையும் ஒப்புக் கொள்ளாதவரையில் அவரது ஆத்துமாவுக்கு எவ்வித நம்பிக்கையும் இல்லை. உங்களின் இழந்து போகப்பட்ட நிலையை நீங்கள் ஒப்புக் கொள்ளாத வரையிலும் நீங்கள் இரட்சிக்கப்படத் தயாராகவில்லை என்று நான் மறுபடியும் கூறுகின்றேன்.

உங்கள் இரட்சிப்பின் அவசியத்தை நீங்கள் புரிந்து கொண்டிருந்தால், தொடர்ந்து படியுங்கள்.

கிருபையினாலே இரட்சிக்கப்படுதல்

“ஆச்சரியமான கிருபை” என்பது புகழ் பெற்ற ஒரு கீதம் ஆகும், ஆனால் அதைப் பாடுகின்றவர்களில் பலருக்கு “கிருபை” என்றால் என்னவென்று தெரிவதேயில்லை. “கிருபை” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள வார்த்தையானது “சவு” என்பதற்கான வார்த்தையோடு உறவுள்ளதாகும். “கிருபை” என்பது ஈவாகப் பொழியப்பட்டதைக் குறிப்பிடுகின்றது - வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதென்றால், இது ஈட்டப்பட்டதல்ல. “கிருபை” என்பது சில வேளைகளில் “தகுதியின்றியே பெற்றுக் கொண்ட சலுகை” என்று விளக்கப்படுகின்றது. “உங்களுக்குத் தேவை ஆனால் அதற்கு நீங்கள் தகுதியானவரல்ல” என்னும் விளக்கத்தை நான் விரும்புகின்றேன்.

நாம் பாவிகளாயிருப்பதினால் நமக்கு இரட்சிப்பு அவசியமாகும், ஆனால் நாம் இரட்சிப்புப் பெறத் தகுதியானவர்கள் அல்ல. இவ்விதமாக, நாம் இரட்சிக்கப்பட வேண்டுமென்றால், அது தேவனுடைய கிருபையின் மூலமாகவே ஆகும். எபேசியர் 2:8 மற்றும் பிற வசனப் பகுதிகள், கிறிஸ்தவர்கள் “கிருபையினாலே” இரட்சிக்கப்படுவதை வலியுறுத்துகின்றன.

தேவனுடைய கிருபையின் மாபெரும் வெளிப்பாடாகவே அவருடைய குமாரன் நமக்கு ஈவாகக் கொடுக்கப்பட்டார். பின்வரும் வசனம் மேற்கோள் காட்டப்பட்டதை (அல்லது) மனப்பாடமாகக் கூறப்பட்டதை நீங்கள் கேட்டிருக்கலாம்: “தேவன் தம்முடைய ஒரே பேறான குமாரனை விசுவாசிக்கிறவன் எவனோ அவன் கெட்டுப் போகாமல் நித்திய ஜீவனை அடையும்படிக்கு, அவரைத் தந்தருளி, இவ்வளவாய் உலகத்தில் அன்புகூர்ந்தார்” (யோவா. 3:16). தேவன் இவ்வுலகத்தை அவ்வளவாய் அன்புகூர்ந்தார் - தேவன் உங்கள் மீதும் அவ்வளவாய் அன்புகூர்ந்தார் - அதாவது, உங்கள் பாவங்களுக்காக அவர் தம் குமாரனாகிய இயேசுவை மரணத்திற்கு ஒப்புக் கொடுக்கச் சித்தமானார். எனக்கு மூன்று மகள்களும், இரண்டு பேரக் குழந்தைகளும் இருக்கின்றார்கள், ஆனால் அவர்களில் யாரையும் நான் இவ்விதமாய் ஒப்புக் கொடுக்க விரும்ப மாட்டேன். தேவன் ஒரே ஒரு குமாரனையே பெற்றிருந்தார், ஆனால் அவரையே நமக்காகத் தேவன் தந்தருளினார்.

“அன்றியும், நாம் பெலனற்றவர்களாயிருக்கும்போது, ... கிறிஸ்து அக்கிரமக்காரருக்காக மரித்தார் ... நாம் பாவிகளாயிருக்கையில் கிறிஸ்து நமக்காக மரித்ததினாலே, தேவன் நம் மேல் வைத்த தமது அன்பை விளங்கப் பண்ணுகிறார்” (ரோமர் 5:6-8) என்று பவுல் எழுதினார்.

இயேசு பல காரணங்களுக்காக இவ்வுலகத்திற்கு வந்தார்: தேவனைப் பற்றி நமக்குப் போதிப்பதற்காக (யோவா. 3:2), மக்களுக்கு உதவுவதற்காக (மத். 20:28), நாம் பின்பற்றுவதற்குப் பூரணமான ஒரு எடுத்துக்காட்டைத் தருவதற்காக (1 பேது. 2:21). ஆயினும், மிகவும் முக்கியமாக அவர், “இழந்து போனதைத் தேடவும் இரட்சிக்கவும்” (லூக். 19:10) வந்தார். அந்த

நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக, அவர் சிலுவையில் மரிக்க வேண்டியிருந்தது: "... இரத்தஞ் சிந்துதலில்லாமல் பாவமன்னிப்பு உண்டாகாது" (எபி. 9:22).

இயேசுவின் இரத்தம் சிந்துதலில்லாமல் பாவமன்னிப்பு உண்டாகக் கூடாதிருந்தது ஏன்? இந்த வினாவிற்கான விடை தேவனுடைய இயல்பில் உள்ளது. தேவனை நாம் முழுமையாகப் புரிந்து கொள்ள முடியாதாகையால்,⁵ சிலுவையில் உள்ளது உட்பட - அவருடைய திட்டங்கள் மற்றும் நோக்கங்களை நாம் முற்றிலுமாகப் புரிந்து கொள்ள முடியாது (1 கொரி. 2:16). இருந்தாலும் இவ்வினாவை ஆழமாகச் சிந்திப்பதில் அதிகமான மதிப்புள்ளது.

பின்வரும் சிந்தனைகளைக் கவனியுங்கள்: தேவன் நீதியுள்ள தேவனாயிருக்கின்றார் (சங். 89:14). பரிசுத்தமான தேவன் என்ற வகையில், அவர் பாவத்தைச் சகித்துக் கொள்ளக் கூடாதவராக இருக்கின்றார் (ஏசாயா 6:3); நீதியுள்ளவராயிப்பதற்கு அவர், பாவத்திற்குத் தண்டிப்பவராயிருக்க வேண்டும். தேவன் அன்புள்ள தேவனாகவும் இருப்பதற்காக (1 யோவா. 4:8) நாம் அவருக்கு நன்றியுள்ளவர்களாயிருக்க வேண்டும். அவர் நீதியுள்ள தேவனாக மட்டும் இருந்தால், நாம் எல்லாரும் பாவம் செய்தபடியால், நாம் எல்லாரும் இழந்து போகப்பட்டிருப்போம். அன்பின் தேவன் என்ற வகையில், நாம் ஒருவரும் கெட்டுப் போய் விடக் கூடாது என்பது அவருடைய சித்தமாயிருக்கிறது (2 பேது. 3:9); நமக்காகப் பாடுபடும்படி அவர் தம் குமாரனை அனுப்பினார். இயேசு சிலுவையில் மரித்த போது எனது பாவங்களுக்கான - மற்றும் உங்களின் பாவங்களுக்கான - தண்டனையை அவர் ஏற்றுக் கொண்டார் என்ற உண்மையை நான் விசுவாசத்தினால் ஏற்றுக் கொள்கின்றேன்.

"... கிறிஸ்துவானவர் வேதவாக்கியங்களின்படி நமது பாவங்களுக்காக மரித்து" (1 கொரி. 15:3).

நாம் அவருக்குள் தேவனுடைய நீதியாகும்படிக்கு, பாவம் அறியாத அவரை [இயேசுவை தேவன்] நமக்காகப் பாவமாக்கினார் (2 கொரி. 5:21).

நாமெல்லாரும் ஆடுகளைப் போல வழி தப்பித் திரிந்து, அவனவன் தந்தன் வழியிலே போனோம்; கர்த்தரோ நம்மெல்லாருடைய அக்கிரமத்தையும் அவர்மேல் விழப் பண்ணினார் (ஏசாயா 53:6).

இயேசு ஒரு மனிதராக மட்டும், பூரணமான மனிதராகக் கூட மட்டும் இருந்திருப்பாரேயானால், அவரது மரணமானது ஒருபொழுதும் பாவப் பரிகாரமாகியிருக்க முடியாது. மனித குல முழுவதின் பாவங்களைத் தம் மேல் ஏற்றுக் கொண்ட அவர், தேவனுடைய குமாரனாக, பாவமற்றவராக இருந்தார். மாபெரும் மதத் தலைவர்கள் பலர் இருந்துள்ளார்கள், ஆனால் இயேசு கிறிஸ்து என்பவர் மட்டுமே ஒரே ஒரு இரட்சகராவார். "நானே வழியும் சத்தியமும் ஜீவனுமாயிருக்கிறேன்; என்னாலே யல்லாமல்

ஒருவனும் பிதாவினிடத்தில் வரான்” (யோவா. 14:6) என்று இயேசு கூறினார்.⁶

நீங்கள் இரட்சிக்கப்படுவதற்கு முன்னர், பின்வரும் முக்கியமான சத்தியங்களை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்: (1) இயேசுவானவர் தேவனுடைய தெய்வீகக் குமாரனாயிருக்கின்றார்.⁷ (2) கிறிஸ்து உங்களுக்காகச் சிலுவையில் மரித்தார். (3) நீங்கள் உங்களையே இரட்சித்துக் கொள்ள முடியாது; இயேசுவின் பலியினால் மட்டுமே நீங்கள் இரட்சிக்கப்பட முடியும்.

முடிவுரை

நீங்கள் எவ்வளவு கல்வி கற்றவர் அல்லது கல்லாதவர், நீங்கள் எவ்வளவு பெரிய பணக்காரர் அல்லது ஏழை, நீங்கள் எவ்வளவு கவர்ச்சிகரமான தோற்றம் உள்ளவர் அல்லது இல்லாதவர், உங்கள் தோலின் நிறம் கறுப்பா அல்லது வெள்ளையா, (மனிதர்களின் அளவீட்டின்படி) நீங்கள் எவ்வளவு வெற்றியடைந்தவர் அல்லது அடையாதவர் போன்ற இவை எதுவும் எந்த மாறுபாட்டையும் ஏற்படுத்துவதில்லை; தேவன் உங்களில் அன்பு கூருகின்றார். அவர் தமது மகனை உங்களுக்காக மரிக்க அனுப்புமளவுக்கு உங்கள் மேல் அன்புள்ளவராயிருக்கின்றார். இதற்கு முன்பு இதைப் பற்றி நீங்கள் படித்திராவிட்டால், இயேசுவின் மரணம், அடக்கம் மற்றும் அவருடைய உயிர்த்தெழுதல் பற்றிய விபரங்களைப் படிப்பதற்குச் சற்று நின்று நிதானிக்க இப்பொழுது நீங்கள் விரும்பக் கூடும் (அவை பற்றிய விபரங்கள் மத். 26-28; மாற். 14-16; லூக். 22-24; யோவா. 18-21 ஆகியவற்றில் இருக்கின்றன).

பவுல், “என்னில் அன்புகூர்ந்து எனக்காகத் தம்மைத்தாமே ஒப்புக்கொடுத்த தேவனுடைய குமாரனைப்பற்றும் விசுவாசத்தினாலே பிழைத்திருக்கிறேன்” (கலா. 2:20ஆ) என்று எழுதினார். பின்வரும் வார்த்தைகளைச் சத்தமாய்க் கூறுங்கள்: “இயேசு என்னை நேசிக்கின்றார், அவர் எனக்காகத் தம்மைத் தாமே ஒப்புக் கொடுத்தார்.” இவ்வார்த்தைகளை நுகர்ந்து சுவையுங்கள். இவை உண்மையில் உண்மையானவைகளாய் இருக்கின்றன!

குறிப்புகள்

¹எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு மனிதர் மிகவும் மோசமான குற்றம் எதையேனும் செய்திருந்தால், அவரது பிள்ளைகள் வெட்கம் மற்றும் தாழ்ச்சியினால் (அச்செயலின் விளைவுகளை) உபத்திரவப்படக் கூடும், ஆனால் அக்குற்றத்திற்காகச் சிறை செல்ல வேண்டியவர் அம்மனிதர் மட்டுமே. (குற்றம் செய்த ஒருவர் மட்டுமே.) ²பூதப் பையன் ஒருவனுக்கு அவனது பதிழன்றாவது வயதில் “கட்டளைகளின் bar mitzvah கொண்டாட்டம் நடைபெறும்.” பன்னிரண்டு வயதான போது இயேசு பஸ்காப் பண்டிகைக்குச் சென்றார் (லூக். 2:41, 42). (“bar mitzvah” என்றால் “கட்டளையின் [அல்லது சட்டம்] மகன்” என்று அர்த்தப்படும்). ³பல கிரேக்க வார்த்தைகள் “transgression” (மீறுதல்) என்று அர்த்தம் தருகின்றன, மாறுபட்ட

மொழிபெயர்ப்புகளில் இவை காணப்படுகின்றன; ஆனால், கலாத்தியர் 3:19ல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள, ஆங்கிலத்திலும் அதே அர்த்தமுள்ள கிரேக்க வார்த்தையை நான் இங்கு குறிப்பிடுகின்றேன். ⁴பாவம் என்பதற்கு “நியாயப்பிரமாணமற்று இருத்தல்” என்பதும் ஒரு இணைச் சொல்லாகும். (ஒரு நவீன மொழிபெயர்ப்பில் 1 யோவான் 3:4ஐக் காணவும்.) இவ்வார்த்தை, “[தேவனுடைய] நியாயப்பிரமாணத்திற்கு முரணாகச் செல்லுதல்” என்று அர்த்தமாகின்றது. “துன்மார்க்கம்” மற்றும் “கீழ்ப்படியாமல்” போன்ற மற்ற இணைச் சொற்களும் இருக்கின்றன; ஆனால் பாவத்தின் கருத்தை விளக்குவதற்கு, நான் “மீறுதல்” மற்றும் “அக்கிரமம்” ஆகிய சொற்றொடர்களைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டேன். ⁵தேவனை முழுவதுமாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்றால், நாம் தேவனாயிருக்க வேண்டும். ⁶வழி, சத்தியம், ஜீவன் என்ற வார்த்தைகளுக்கு முன் ஆங்கிலத்தில் “the” என்ற சுட்டுச் சொல் உள்ளது. இது மூல பாஷையின் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்துவதற்காக ஆங்கிலத்தில் சாய்வெழுத்துக்களில் தரப்பட்டுள்ளது. ⁷இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதலின் மீதுள்ள விசுவாசத்தையும் இது உள்ளடக்குகின்றது (ரோமர் 10:9ஐக் காணவும்). உயிர்த்தெழுதல் என்ற உன்னதமான பாடத்தைக் கற்றுக் கொள்ள இவ்விடத்தில் இடம் போதாது. இயேசு தெய்வீக மானவர் என்பதில் நீங்கள் உறுதிப்படாதிருந்தால், இம்முக்கியமான பாடத்தைப் படிக்க நீங்கள் விரும்புவீர்கள். இதுவரை அதைப் பற்றிப் படிக்காதிருந்தால், இவ்வெளியீட்டில், “விசுவாசிப்பதற்கு அறையு” என்ற துணைக் கட்டுரையை வாசிக்கவும். அத்துடன், இவ்வெளியீட்டை உங்களுக்குக் கொடுத்தவருடன் கலந்துரையாடும்படியும் நான் உங்களை உற்சாகப் படுத்துகின்றேன். இயேசுவைப் பற்றி வேதாகமம் கூறும் விஷயங்களுக்கு (யோவா. 20:30, 31ஐக் காணவும்) நீங்கள் பழக்கப்படவேண்டியதென்பதும் உங்கள் அடிப்படைத் தேவையாயிருக்கச் சாத்தியக் கூறுண்டு. இயேசுவில் நீங்கள் கொண்டுள்ள விசுவாசத்தைப் பெலப்படுத்துவதற்கு, புதிய ஏற்பாட்டில் இயேசுவின் வாழ்க்கைப் பற்றிக் கூறும் முதல் நான்கு நாட்களை உங்களால் முடிந்த அளவுக்கு நேரம் ஒதுக்கிப் படியுங்கள்.